

Belastingplichtigen zijn al langer verplicht het bestaan van buitenlandse bankrekeningen bij de fiscus aan te geven. Daarnaast is het de bedoeling dat de belastingplichtigen meer info over deze rekeningen verstrekken aan het centraal aanspreekpunt (CAP) van de Nationale Bank van België. De FOD Financiën zal vanaf het najaar de belastingplichtigen uitnodigen om de vereiste gegevens aan het aanspreekpunt door te geven. Het gaat meer bepaald om bijkomende gegevens over de buitenlandse bankrekeningen die de belastingplichtige heeft aangegeven in zijn aangifte in de personenbelasting voor de aanslagjaren 2012, 2013 en 2014.

Aangifteplicht buitenlandse rekeningen bestaat al langer

Belastingplichtigen moeten al langer (sinds 1997) aangeven dat ze houder zijn van een buitenlandse bankrekening. Vroeger volstond het om het bestaan van deze buitenlandse bankrekening te bevestigen door het aankruisen van een vakje.

Sinds aanslagjaar 2012 is de aangifteplicht ruimer: de belastingplichtige moet in zijn aangifte in de personenbelasting het bestaan vermelden van elke buitenlandse bankrekening waarvan hijzelf of één van zijn gezinsleden (echtgenote, wettelijk samenwonende partner, of één van zijn minderjarige kinderen) titularis zijn.

De verplichting geldt voor alle bij een in het buitenland gevestigde bank-, wissel-, krediet- of spaarinstelling gehouden rekening. Bovendien geldt ze voor verschillende types van rekeningen: zichtrekeningen, desposito-, termijn- en effectenrekeningen.

De verplichting bestaat van zodra één van de gezinsleden op eender welk moment tijdens het belastbaar tijdperk houder is geweest van zo'n rekening (zelfs al was dat maar voor één dag). Zowel de 'eigenaar' als de 'vruchtgebruiker' van de rekening worden als houder/titularis

beschouwd. Ook wie enkel 'medehouder' is van de bankrekening valt onder deze verplichting.

Moet worden gemeld: de naam van de houder van de rekening en het land waar die rekening geopend werd.

Ook melden aan het centraal aanspreekpunt

De gegevens over de bankrekening moeten ook gemeld worden aan een centraal aanspreekpunt (CAP) bij de Nationale Bank. De volgende gegevens moeten worden gemeld:

het rekeningnummer van die buitenlandse rekeningen;

de naam van de financiële instelling waarbij men de rekening heeft;

het land waar de rekeningen werd geopend.

De melding moet gebeuren ten laatste gelijktijdig met de indiening van de aangifte, waarin het bestaan van deze buitenlandse rekeningen wordt vermeld. Als de melding reeds gebeurde in een vorig aanslagjaar is een nieuwe melding niet nodig. De verplichting geldt voor de buitenlandse rekeningen die de belastingplichtige heeft aangegeven in zijn aangifte voor de aanslagjaren 2012, 2013 en 2014.

Vanaf november zal de FOD Financiën belastingplichtigen met buitenlandse rekeningen uitnodigen om de vereiste info over deze rekeningen te melden aan het centraal aanspreekpunt.

De belastingplichtige moeten binnen twee maanden te rekenen vanaf de derde dag volgend op de door de FOD Financiën toegezonden uitnodiging en ten vroegste binnen twee maanden

vanaf 1 november 2014, de gevraagde gegevens overmaken aan het CAP. U moet dus ten vroegste melden vanaf 1 januari 2015, ook al ontvangt u de uitnodiging tot melden van de gegevens al in september of oktober.

Bevestiging van melding in de aangifte

In principe zullen belastingplichtigen in de toekomst in hun PB-aangifte moeten aangeven dat ze de verplichte melding aan het CAP hebben gedaan. In de aangifte van dit jaar (aanslagjaar 2014) is dat nog niet het geval: er is nog geen vakje opgenomen dat men kan aankruisen aangezien de meldingen pas vanaf begin volgend jaar echt zullen gebeuren (= twee maanden vanaf 1 november).

De uitnodiging die vanaf november door de fiscus wordt verstuurd, zal voor dit aanslagjaar de verplichting om in de aangifte te bevestigen dat de melding bij het CAP is gedaan, vervangen.

Belgische rekeningnummers al gemeld door banken zelf

Ook voor de banken geldt een meldingsverplichting. Omdat die verplichting natuurlijk niet kan worden opgelegd aan buitenlandse financiële instellingen, geldt die enkel voor Belgische banken. Elke Belgische bank-, wissel-, krediet- of spaarinstelling is verplicht om de identiteit van zijn cliënten, de nummers van hun Belgische bankrekeningen en contracten door te geven aan het centraal aanspreekpunt.